

Եղիշե Չարե՛նց

Հիմի շատ են երգիչները — հոգու ուզած տաղը չկա

Հիմի շատ են երգիչները հոգու ուզած տաղը չկա,
Ամենայն տեղ խնդություն է՝ սրտի ուզած խաղը չկա,
Ուր ոտ կոխես բաղ է հիմի, շահնշահի բաղը չկա,
Ման են գալիս քուչա-քուչա սիրեկանի թաղը չկա:

Ես ո՞ւմ ասեմ երգս հիմի՝ ոչ դու կուզես, ոչ էլ յաղը,
Թեկուզ անուշ տաղերիցս չէ հեռացե Աստու մատը.
Ոչ-ով ուզեց ականջ դնի, իմանա սրտիս գանգատը՝
Ուզում են սիրտս հովանա՝ արտաստփի շաղը չկա:

Ասում են թե՛ թողնեմ սագը, ամենքի պես մարդ ըլիմ ես,
Թե որ վարդ եմ փուշ ունենամ, անհասնելի վարդ ըլիմ ես,
Դուշմանի հետ դուշման ըլիմ, վատերի հետ վատ ըլիմ ես,
Որ ինձ կարոտ ամեն անգամ ասեն՝ սուփրի աղը չկա:

Մարդիկ են փուշ ու բեղամաղ աշխարհը լեն, լավ է, Չարե՛նց,
Մարդու խոսքը մարդու սրտին անհանգչելի ցավ է, Չարե՛նց,
Ականջ արա ազդու խոսքիս՝ ասում են թե բավ է, Չարե՛նց,
Քեզ չեն սիրի, քանի որ քո սրտի տված դաղը չկա: